

родъ за лесно изговаряніе приимѣть вмѣтнѣ-
ты буквы *з*, или *ь*, слѣдъ *ж*, *ч*, *ш*; и тыя вмѣ-
тнѣ-ты буквы у женскій и срѣдній родове
ся измѣтять; катю: добрый, добъръ, до-
бра, добро, сладкій, сладкъ, сладка, слад-
ко; тяжкій, тяжкъ, тяжка, тяжело;

По това правило не врьвать:

а) Прилагателны на стый и гкий, кои-
то не приимѣть вмѣтнѣтъ буквѣ; катю: чи-
стый, чистъ, глстый, глстъ, ягкий, ягкъ,
мягкий, мягкъ, легкий, легкъ и пр-

б) Прилагателны на ный съ другѣ съ-
гласнѣ прѣди тоя слогъ приимѣть между двѣ-
тѣ съгласны *е* (= *ь*); катю: грѣшный, грѣ-
шень (= грѣшнѣ); волный, волень (= во-
льнѣ); истинный, истинень (= истиннѣ) и пр.

в) Прилагателны на ѣный усѣчено пра-
вять на енъ; катю: тайный, таень, тайна,
тайно; достойный, достоень, достойна, до-
стойно.

55. Прилагателны на ій съ двѣ съгла-
сны прѣди тоя слогъ въ усѣчено окончаніе
у мъжскій родъ за лесно изговаряніе при-
имѣть вмѣтнѣтъ буквѣ *ь* (= *е*); катю: долній,
дольнѣ (= долень); послѣдній, послѣднѣ
(= послѣдень)

56. Различни прѣдмѣти могутъ да и-
мѣть едно качество не въ еднакъ мѣрѣ;
чрѣзъ сравненіе показва ся у какъвъ стѣ-